

Thuiswerken met je kinderen erbij? Deze vrouwen doen het!

WAHM: De Work At Home Mom

Het lijkt zo logisch: als je kinderen krijgt, heb je twee keuzes. Stoppen met werken, of kinderopvang zoeken. Dat het ook anders kan, bewijzen steeds meer vrouwen. Zij combineren werken en de zorg voor hun kinderen door een Work At Home Mom (WAHM) te worden, oftewel een thuiswerkmama. Drie moeders vertellen hoe ze deze combinatie ervaren.

Edith Hagenaar (34) is moeder van Rhuben (6), Saffier (4) en Juup (2). Ze leidt vanuit huis een verkoopadviesbedrijf en een uitgeverij van onder meer spirituele kinderboeken, is webmaster van de site www.wahm.nl en auteur van het boek Wahm! Handboek voor de thuiswerkmama.

“Voordat ik kinderen kreeg heb ik carrière gemaakt in de internationale marketing. Toen ik er een jaar tussenuit ging richtte ik mijn eigen bedrijf op, en was daarnaast samen met mijn partner directeur van een installatiebedrijf. Toen raakte ik zwanger van de oudste. Op het moment dat hij geboren werd, wist ik instinctief: dit kind hoort bij mij. Voor mij was het geen optie om hem naar een crèche te sturen. Al in het kraambed besloot ik om vanuit huis te gaan werken, om zo zelf voor m'n kind te kunnen zorgen.

Op internet stuitte ik op de Amerikaanse website over thuiswerkmama's, en dat was zó'n herkenning. Ik besloot een Nederlandse versie van de site maken, om de 'Work At Home Mom' meer bekendheid te geven. Het idee voor een boek over dat thema is langzamerhand gegroeid. Uiteindelijk is het het boek geworden dat ik zelf had willen hebben toen mijn zoon werd geboren. Dat had me zoveel ellende bespaard! Dan had ik geweten dat het zwaar zou worden, maar ook al die valkuilen die in het boek genoemd worden niet zélf hoeven ervaren. Daarnaast had ik alle tips en trucs gekend die ik nu grotendeels door schade en schande zelf ontdekt heb. Maar vooral had ik een voorbeeld gehad: andere vrouwen doen het ook en het lukt hen ook. Dat voorbeeld is vooral fijn op momenten dat je het niet ziet zitten en je jezelf afvraagt of je wel door moet gaan.

De reacties op de site en het boek zijn heel positief. Veel vrouwen vinden er de erkenning en ondersteuning in die ze zoeken. Zodra je thuiswerkt, beïnvloed je veel aspecten: je relatie, je gezin, het huishouden en je werk. Vroeger lagen de verdelingen vast, maar sinds de emancipatie zijn vrouwen onafhankelijker. Je moet nu worstelen voor een goede balans. Ook daar gaat het boek op in.

Thuiswerken geeft mij in de praktijk een enorme vrijheid. Ik ga er 's morgens van uit dat ik niet werk, hoewel ik wel een doel heb voor die dag. Maar als dat 's ochtends al direct in mijn hoofd zit, blijf ik de hele dag gestresst zoeken naar een moment waarop ik kan werken. Nu, met drie kinderen, ga ik ervan uit dat de dag voor hen is. En dan komt er altijd een moment dat ze alledrie bezig zijn en dat ik aan het werk kan, al is het maar tien minuten. Het verschil zit 'm puur in m'n hoofd - en dat is wat mij rust brengt. Je moet van de verlamme gedachte af dat je veel tijd nodig hebt om iets zinvol te kunnen doen. Er is altijd wel iets – nadenkwerk, een schets maken, noem maar op. Ik zorg er voor dat de maagjes vol zijn en de kinderen aandacht hebben gehad, en dan merk ik dat ik rustig kan werken. Verder denk en plan ik veel vooruit, wat me later op de dag vrijheid geeft. Als ze slapen doe ik veel, maar ook met hen erbij, zoals boeken inpakken of naar de drukker gaan. Zo merken ze dat werken een deel van mijn leven is, een stuk van mezelf.

De belangrijkste reden waarom ik wahm ben is dat ik het ontzettend leuk vind om bij mijn kinderen te zijn, om alles van ze mee te maken. Ik wil er voor ze zijn. Iedereen moet zelf de

keuze maken, maar ik denk dat het voor mijn kinderen goed is om rustig thuis te zijn bij hun mama. Ik wil mijn werk om mijn kinderen heen plooien en niet andersom. Toch is het ook wel gebeurd dat ik ongemerkt mijn werk de voorrang gaf. Ik had bijvoorbeeld een tijdje één dag per week oppas. Eén dag werden er twee, totdat ik in drukke tijden wel vier dagen oppas had. Dat was niet goed. Dan merk je dat je ideaal je door de vingers glipt. Je wordt dan altijd ‘teruggeroepen’ door een ziek kind of iets op school. Ik wil heel bewust kiezen voor m’n kinderen. Toch neem ik elke dag opnieuw de beslissing over hoe ik het op dat moment wil. Ik geloof niet dat alles altijd hetzelfde werkt voor m’n hele leven. Als er dingen veranderen, dan zie ik het op dat moment wel weer.

Het wahm-schap is best zwaar. Veel mensen onderschatten wat je doet. Je schiet er zelf wel eens bij in, en het huishouden ook. Eigenlijk heb je permanent het gevoel dat je ergens op inlevert. Er zijn maar weinig vrouwen die om hulp vragen, maar dat moet je wel doen. Wij vrouwen maken het elkaar zo moeilijk! We proberen vaak ons hoofd op te houden naar elkaar - het huis tiptop in orde, de kinderen goed in de kleren - in plaats van te erkennen dat we elkaar nodig hebben. Vrouwen zouden elkaar meer kunnen steunen in het moederschap. Toch ervaar ik dat je vanzelf energie krijgt als je doet wat je leuk vindt, en op een positieve manier egoïstisch bent. Je moet dat doen waar je passie ligt.”

Sandra Nillesen (31) is moeder van Julian (3) en Jesse (1) en runt een bedrijf in kraampakketten.

“Thuiswerken is voor mij een bewuste keuze. Mijn kinderen zijn het allerbelangrijkste voor me. Ik vind dit de ideale combinatie: de vrijheid om bij mijn kinderen te zijn, en toch een eigen zaak. Ik heb altijd gewerkt als secretaresse, maar had een vurig verlangen naar iets voor mezelf. Toen ik die kans kreeg, heb ik hem met beide handen aangegrepen.

Babygeluk run ik sinds de geboorte van mijn oudste zoontje. Via de site www.babygeluk.com verkoop ik bijzondere kraampakketten, origineel verpakt in papier met de naam van de baby erop. Ik lever ook geboorteklompjes met opdruk van het geboortekaartje. Het is een gat in de markt, en ik ben er dagelijks druk mee. Inkopen, factureren, bestellingen opnemen, e-mails checken, de administratie: dat doe ik allemaal zelf. Ook het inpakwerk. Hoewel ik een paar keer per week oppas heb, doe ik veel dingen gewoon met de kinderen erbij. Ik probeer ze er echt bij te betrekken. Dan leg ik uit wat ik doe en laat ik het zien. Ook neem ik ze soms mee naar inkoopbeurzen en leveranciers. De oudste helpt ook wel mee, bijvoorbeeld met stickers op de pakketten plakken. Hij voelt zich dan heel belangrijk!

Een nadeel van een bedrijf aan huis is dat je nooit écht vrij bent. Twee uur nadat ik van Jesse was bevallen, lag ik in bed alweer bestellingen op te nemen. Ook als ik met de kinderen in de supermarkt ben, handel ik zakelijke telefoontjes af. Deadlines kunnen stress geven, vooral als een kind extra aandacht vraagt. Mijn partner en ik zitten vaak tot één uur ’s nachts nog te werken om bestellingen in orde te maken. Toch moet je het evenwicht vinden, en op tijd rustpunten creëren. Ik ga er regelmatig op uit met de kinderen, wandelen en leuke dingen doen. Ook relativeren en dingen leren loslaten, helpt. Stresssituaties zijn momentopnames, je kunt maar het beste blijven lachen. Zo’n dag gaat ook weer voorbij.

Ik krijg het steeds drukker, ik kom eigenlijk altijd tijd tekort. Toch zou ik het niet anders willen. Misschien komt dat doordat ik uit een ondernemersfamilie kom? Mijn kinderen houden mij met beide benen op de grond. Zonder hen zou ik misschien doordraven, nu ben ik ‘verplicht’ om met ze te puzzelen en te spelen, tijd met ze door te brengen. Ik geloof dat als ik gelukkig ben, mijn kinderen dat ook zijn. En ik ben érg gelukkig met wat ik doe.”

Sabine Bordes (31) is moeder van Alicia (2) en Stacey (8 weken) en heeft een schoonheidssalon aan huis.

“Ik heb een paar jaar als schoonheidsspecialiste gewerkt vanuit een aparte ruimte in de woning van mijn ouders. Ik werkte er wekelijks twee dagen en twee avonden. Heerlijk werk. Het contact met de klanten, het geven van de behandelingen, ik vond het heel leuk. Toen mijn oudste dochter zich aandiende heb ik nog een tijdje vanuit die salon gewerkt, terwijl mijn moeder op de baby paste. Tussen de behandelingen door ging ik dan snel naar het voorhuis, zo kon ik mijn dochttertje zelf voeden. Wel bracht ik mijn werktijden terug naar één dag en twee avonden.

Sinds september vorig jaar heb ik thuis een behandelruimte. Ik deel de afspraken met mijn klanten nu wel anders in. Overdag probeer ik zoveel mogelijk tussendoor te doen als de kinderen – ik heb er inmiddels twee – slapen. Het scheelt dat ik bij sommige behandelingen, zoals een gezichtsmasker, er even tussenuit kan gaan. ’s Avonds is mijn man meestal thuis, dus dan plan ik behandelingen in waarbij ik niet gestoord wil worden. Verder zijn er zijn genoeg dingen die ik kan doen met de kinderen erbij. Het schoonmaken van de behandelruimte, telefoontjes afhandelen, bestellingen doen. Sinds kort maak ik ook sieraden die ik in de salon wil gaan verkopen. Dat doe ik lekker aan tafel, en m’n dochter zit erbij te tekenen.

Ik wil zelf mijn kinderen opvoeden, en het niet door een ander laten doen. Als thuiswerkmama ben ik altijd bij ze, maar kan ik tegelijkertijd het werk doen waar ik van hou. Ik vind het prettig dat ik niet per se het huis uit hoef om te werken, en dat ik zelf kan bepalen hoe ik mijn tijd indeel. Een nadeel is wel dat klanten in je huis komen. Dat vind ik op zich niet erg, maar het is wel eens lastig als je net met een behandeling bezig bent en je kind laat luidruchtig weten niet naar bed te willen! Gelukkig hebben de meeste mensen daar wel begrip voor.

We hebben plannen om binnenkort te gaan emigreren naar St. Maarten. Daar ga ik mijn werkzaamheden als schoonheidsspecialiste voortzetten, uiteraard met de kinderen erbij. Als aanvulling voor de salon heb ik onlangs een cursus stoelmassage gevolgd. Het is de bedoeling dat mijn man en ik samen werken en de zorg voor de kinderen delen. Voor ons precies de goede combinatie.”